

60'ernes TRAGEDIE og 70'ernes HAAB

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 2

36. årgang

10. januar 1970

Grundpriserne fortsætter deres himelflugt Prisen på landbrugsejendomme stagneret

Kvartalsopgørelsen

Danmarks Statistik har offentliggjort kvartalsopgørelsen for ejendomssalg i 2. kvartal af 1969, og vi modtager altid disse opgørelser med særlig interesse.

For landbrugsejendomme i alle størrelser er den stagnation i prisudviklingen (nogle steder med tendens til prisfald), som indræddte allerede i slutningen af 1967, fortsat gennem 1968 og de to første kvartaler af 1969. Dog spores på øerne fornyede prisstigningstendenser.

Ser vi derimod på prisudviklingen for enfamiliehuse og for ubebbyggede grunde, så må vi konstatere, at prisstigningerne fortsætter med ufermindsket fart.

Enfamiliehuse i alm. fri handel

	Gennemsnit, købssum	
1965	165.697	Provis- områdel byer over 20.000 indb.
1966	192.232	113.605
1967	221.502	125.902
1968	236.633	130.783
1969 (1. kv.)	239.121	139.023
1969 (2. kv.)	243.670	142.806

Ubebbyggede grunde under 2.000 m² i alm. fri handel

	Købssum pr. m ²	
1965	54,33	Hoved- og Fredriksh. områdel
1966	68,63	16,07
1967	83,84	19,93
1968	91,26	22,18
1969 (1. kv.)	95,32	25,89
1969 (2. kv.)	100,16	28,40

I disse to områder bor ca. en tredjedel af Danmarks befolkning. I det øvrige land er prisudviklingen på bygemarkedet måske en smule mere behersket, men tendensen er ikke til at komme uden om:

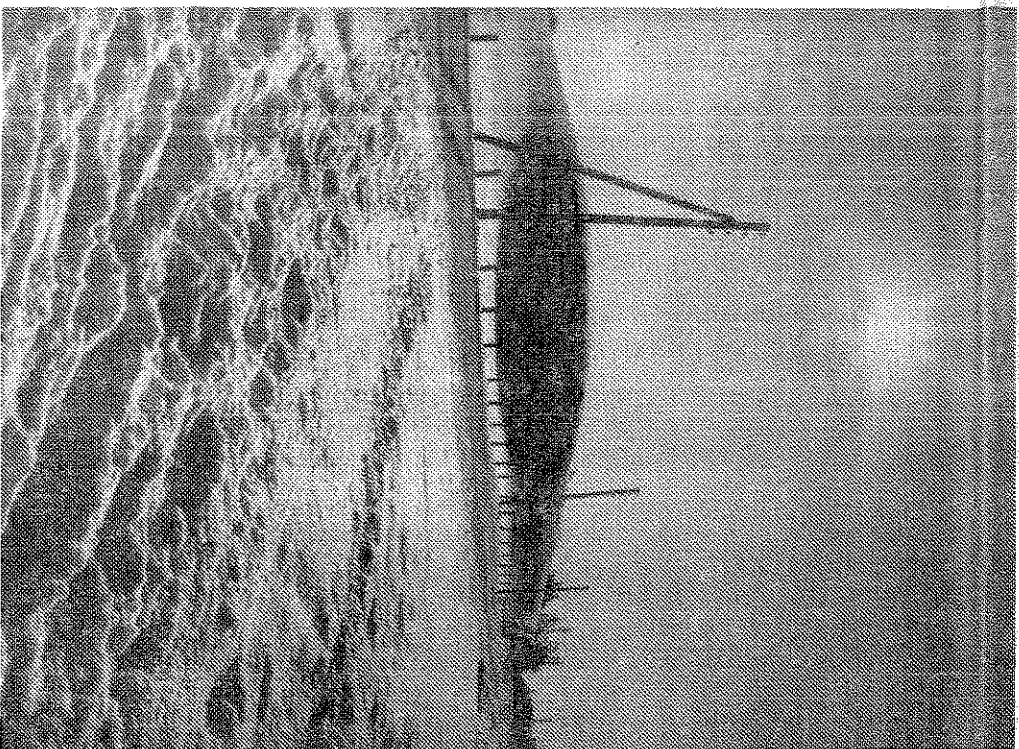
	Købssum pr. m ²	
1965	20,42	Provisbyer over 20.000 indb.
1966	26,51	19,15
1967	28,07	23,76
1968	28,92	25,81
1969 (1. kv.)	30,34	28,81
1969 (2. kv.)	31,88	30,22

Prisudviklingen på jord må selv sagt anses i sammenhæng med den økonomiske udvikling i samfundet løvligt. Det er her bemærkelsesværdigt, at der til trods for en voksende offentlig beslaglæggelse af borgernes købekraft gennem stigende skatter har kunnet ske en støt og kraftig jordprisstigning, en stigning, der ganske væsentlig overstiger prisstigningen på forbrugsgoder i almindelighed. Forbrugerprisindekset med 1964=100 var for juli 1969 på 136,4, altså en stigning i løbet af 5 år på ca. 36 pct., men byggegrundpriserne steg efter ovenstående oplysninger på kun fire år mellem 55 og 95 pct.

Disse tendenser understreger jordsejersindets sociale perspektiv. Muligheden for gennem passiv jordbesiddelse at sikre sig en voksende andel af produktionsfremskridtene uden nødvendigt selv at deltage i produktionen eksisterer fortsat og er en væsentlig årsag til den endnu i dag meget ulige formuefordeling i samfundet. Dette problem bliver der rig lejlighed til at drøfte nærmere, når resultaterne af den 14. alm. vurdering foreligger.

Foreløbig nøjes vi med at konstatere, at man bare ved at eje en eneste nøgen byggegrund på 1600 m² i hovedstadsområdet i fire år fra 1965 til 1969 har opnået en helt arbejdsfri gevinst på 16.000 kr. eller mere end 10.000 kr. om året. Enkelte velhavende har ejet mange flere grunde og opnået arbejdsfri milliongevinster. Deres fryd over den almindelige politiske holdningsløshed i begrebet på Christiansborg modsvares af de guldbylder og træsnit, der derved lægges på den unge generation, der skal skaffe sig boplad og arbejdsplads i disse år.

Pov-

Det er svært at fotografere et snebåndskab, men når fotografen vover sig i lag med modlyset, kan resultatet som her give den rette fornemmelse af kulde, klar luft og sol.

Af Retsforbundets landsformand Ib Christensen

60'erne blev et årti med en uhørt vækst i fremgang, med rekordproduktion og kolossal eksportvækst, med lange perioder med fuld beskæftigelse, med viden-eksplosion og store uddannelsesmæssige fremskridt.

Men det blev også et årti, hvor de samfundsskabte jordværdier blev fordoblet og gik næsten ubeskåret i private hænder, hvor guldæringen blev enorm, og renten udele europæisk rekord, inflationen til tider også. Det blev en tid med zig-zag kurs i den økonomiske politik, årlige, undertiden halvbårlige, krisehudrød, bukettensninger og skattehol. Det blev det årti, hvor den del af borgernes arbejde, der blev betalt, blev betalt af offentlige, steg fra godt en fjerdedel til omkring halvdelen. Endelig blev det et årti, hvor boligproblemet heller ikke blev løst, og hvor en forfærdelig landbrugspolitik blev indført.

Ib Christensen

Politik blev det et farvel til det samarbejdende folkestyre med dannelsen af en socialistisk og en moderat-konservativ blok, måske en begyndelse til et topartisystem.

Også på det internationale plan blev det en polariserings tid: USA's rystende fejlagelser i sin Asien- og Latinamerika-politik, Sovjetunionens brutale undertrykkelse af frihedstendenser i Øst-blokken, den udvidede kløft mellem de fattige og rige nationer, konfrontationen mellem Øst og Vest (på det seneste dog afløst af samtaler om begrænsning af de væbnede rustninger).

Håbet for 70'erne må vi knytte til fortsat aspænding mellem de to store blokke i verden og for øget erkendelse af, at alt må gøres for at stoppe rustningskapløbet. Supermagterne må bringes til at forstå, at kun en afspændings- og nedrustningspolitik med Forenede Nationer som formidlende organ og på langt sigt udbygget til en effektiv international retsorden, er vejen frem. Vi må også have, at fortsat velstandstigning i Sovjetunionen vil

afstedkomme nye "løbrud" og gradvis liberalisering.

Det kommende årtis største udfordring bliver imidlertid vor holdning til udviklingslandene. - Både af humanitære og af sikkerhedspolitiske grunde må vi vise dem langt større forståelse; vi må hjælpe dem med gennemførelse af radikale jordreformer (eller mindst muligt acceptere socialrevolutionære omveltninger), vi må give restriktions- og toldfri adgang for deres eksport både af råvarer, halv- og færdigvarer, vi må indrømme forpligtelser til at yde 1 pct. af bruttonationalproduktet til dem.

At vi er parate til disse ting kan meget vel blive betingelsen for den vestlige civilisations overlevelsen.

Også herhjemme må vi erkende, at vore politiske og økonomiske problemer skal løses langsigtet. Og med "langsigtet" tænkes ikke på regeringens skæbne, "reformprogram", der blev foretaget forrygt, men som begrænser sig til forskellige justeringer af lånegrenser, løbende etc. for kreditforeningsskolen plus operativt afslusning og øgede subsidier til industrien - kort sagt: overfladisk doktoreren på symptomer.

Hvad der må ske i 70'erne er et totalt stop for den private kapitalisering af landets jordværdier. Regeringens jordlove, der allerede nu har vist sig ude af stand til at klare problemerne, må ændres og suppleres med en grundskyldreform, der i første række tager sigte på at lindre renten af de kommende jordværdier.

Dermed bør boligmarkedet liberaliseres, og de offentlige tilskud og støtteordninger til boligbyggen og erhvervsformål må afvikles. En skatte- og erhvervsreform, der ikke forvrider økonomien, må gennemføres sammen med en handels- og antimonopol-politik, der udflytter de selvregulerende kræfter.

Det er ligeledes af afgørende betydning, at hele den bestående udgiftsoverbygning tages op til revision dels med henblik på forankringer og besparelser, dels for at skaffe plads til nye udgifter, f.eks. - i den udstrækning, skadestofferne ikke selv kan pålægges dem - forureningsbekæmpelse.

Et vigtigt problem, som vil melde sig med endnu større kraft i 70'erne end nu, er trivselsproblemet. Ikke mindst kravet om øget indsigt og kontrol fra medarbejdernes side i det private erhvervsliv (det bliver både et overenskomst- og et lovgivningsanliggende (aktieselskabsloven)), men også ønsket om øget demokratisk indflydelse i den offentlige sektor.

I betragtning af de store opgaver

(Fortæller side 2)

Godt nytår! - side 2 ● Vort mishandlede boligproblem - side 2 ● Værtsstøtten på rette vej - side 3
Vor mening - side 4 ● Ungdommens Forum - side 5 ● Så stiller vi op! - side 6 ● Breve fra læserne -
side 7 ● Bilerne og Bannegaard - side 8 ● Du aner ikke, min søn - side 8

Godt Nyttiår!

60 ERNE BLEV ET ARTI, hvor produktionsstigning og velstandsfremskud var i højsædet i den økonomiske og politiske målsætningsdebat. Krigstidens og efterkrigstidens revolution i teknisk viden kunne udnyttes i meget vid udstrækning til at nå disse ønskemål, fordi der var ledige produktionskræfter at sætte i sving, fordi de internationale konjunkturer bragte os medvind, og fordi der ved årtiets begyndelse skete en liberalisering af mulighederne for international samhandel.

Forudsætningerne for at dyrke produktionsfremskuden var til stede i en grad, så det næppe kan udelukkes, at enkelte politikere kom for skade at bilde sig selv og deres vælgere ind, at politikerne skabte fremskuden. Det gjorde de dog næppe. Det gjorde snarere de mange hænder og hjerner, der tog de nye tekniske midler med i et arbejdsskabelsskab af hidtil usete dimensioner.

Politikerne spillede en ganske anden rolle, nogle af dem måske også en anden end de selv troede og bildte deres vælgere ind. Ikke som de politiske ideers bannereførere for socialisme eller liberalisme. De spillede alle rollen som uddelere af velstandsfremskud. En politisk mere behagelig og taknemmelig rolle end frontkæmperens i den gamle kamp om frihed og retfærdighed.

Selv om alt, hvad politikerne i deres nye - ingenlunde betydningssløse - roller delte ud til de unge, de voksne og til de ældre, naturligvis først måtte beslægtedes hos andre eller de samme gennem snedige skattesystemer, så var der i den store produktionsfremskud nok at tage af. Nok til at alle med rette kunne føle, at de fik del i fremskuden, omend ikke lige meget og lige let. Derfor blev politikerne også accepteret i deres nye rolle fra næsten alle sider, og de fleste har efterhånden kun overbærende skuldertræk tilovers for de gamle politiske idealer. De kan højst bruges til lidt øregas på 1. maj-dagen eller på Grundlovs-dagen. Derfor kunne der også ske et stærkt opreklameret regeringsskifte i årtiets slutning, uden at den lige så opreklamerede politiske kursændring har været til at få øje på.

70 ERNES ARTI blev af både regeringsmedlemmer og partiledere budt velkommen med varme ønsker om størst mulig stigning i produktion og velstand. Når man forstår produktionsfremskudens nødvendighed, for at politikerne kan fortsætte i deres uddelerroller, forstår man også, at ønskerne er velmente.

Det er imidlertid ikke sikkert, at ønskerne går i opfyldelse. Forudsætningerne derfor er ikke i samme grad tilstede ved indgangen til 70'erne. Ganske vist er teknikkens udviklingsmuligheder ikke fuldt udnyttede, men der er ingen ledig arbejdskraft, og det er blevet 5-10 gange så dyrt at få adgang til produktionsfaktoren jord. Hertil kommer, at politikerne i deres gavmildhed i 60'erne har vænnet borgerne til at bruge løn og fra at spare op til den investering, som vil være nødvendig for at udnytte teknikken.

Hvis politikerne i denne situation gør fortsat stærk produktionsfremskud til en hellig ko, kan de let forfalde til at tro, at det nu må blive en statsopgave at spare op til investering gennem en yderligere intensiveret skatteplyndring, en statsopgave at drive flere mennesker ud på arbejdspladserne, f. eks. kvinderne, for hvem det offentlige så må overtage børneopdragelse og børneopdragelse. Det KAN risikere at blive en meningsløshed, som uden reelt udbytte gør flere mennesker til ufrivillige slaver af produktionsfremskuden - bare for at pleje de politiske ambitioner. En produktionsfremskud, hvis pris er dårligere leve-, arbejds- og trivselsvilkår, må menneskene fornuftigvis afvise. Men lykkes det ikke politikerne at presse en større produktionsfremskud igennem - og det er længe det sandsynligste, for det skal der hænder, hjerner, jord og maskiner til - så kan de heller ikke bevare deres roller fra 60'erne.

70 ERNE kan godt blive det årti, hvor de stadig uleste grundlæggende fordelingsproblemer, jordspørgsmålet, skatterne, monopolerne og markedsrudsammenhængerne på ny vil indhente politikerne og gøre en ende på den ideologiske våbenstilstand. Den nye kamp vil måske endda blive skærpet af de trivselsproblemer, som 60'ernes uddelerpolitik var med til at skabe, og af de trusler om forurening og destruktion af elementære livsforhold, som fulgte i teknikkens og velstandens kølvand. Ungdomsaktiviteterne uden for partierne lader formode, at de politiske kampridder måske heller ikke bliver de traditionelle.

Retsforbundet er rede til at møde det nye tiårs krav med besindige og forstandige forslag til løsninger, der kan etablere den sociale retfærdighed og den personlige frihed, som på ny vil blive efterspurgt. Retsforbundet er sindet at ville spille en rolle i 70'ernes krævende politik. Mennesket skal have en chance.

Godt nytår!

Pov-

Fra Forbundsrådet skriver Niels Nøhr:

Vort mishandlede boligproblem

Kalenderen viser nu årstallet 1970. Det vil sige, at vi i år kan fejre 25-året for Danmarks befrielse for den fysiske besættelse. Et kvart århundrede har vi haft til at udslette de synlige spor af en periode, hvor landets udbygning stod stille eller gik tilbage.

I 1945 havde vi bag os fem år, i hvilke vore byggematerialer og vor byggekapacitet var blevet anvendt til skade i stedet for til gavn, og vi stod ved befielsen med en alvorlig mangel på boliger. Denne mangel var følelig, selv om vi stort set var sluppet for den altødelæggende krigsskades gang over landet. - Vore byer var ikke jævnet med jorden, og vor arbejdskraft var ikke forblødt på Europas slagmarker.

Det skulle altså ikke være nogen helt uoverkommelig opgave for det danske samfund at tilvejebringe balance i boligbygget, men tiden har jo desværre vist noget andet. Endnu i 1970 er det problem ikke løst på en ordentlig måde, ja, vi er måske på nogle områder ikke kommet videre i de forløbne år. Vi har stadig mange medborgere, der ikke har mulighed for at få et sted at bo, og vore byer er i vid udstrækning præget af saneringsmodne kvarterer, og dette til trods for den kolossale tekniske udvikling, vi har været vidner til i de forløbne 25 år.

Der må være noget galt med den måde, man har prøvet at løse problemet på. - Det står vist klart for alle efterhånden, og vi har da også fået en række betænkninger og rapporter i den senere tid om byggeriets forhold: Kurt Hansen-betænkningen, real-ligger i disse dage byggenets B og W-rapport.

Nu vil det jo nok føre for vidt her at tage alle enkeltheder op i

disse rapporter, men det går igen nem det hele, at den politik, man har ført på byggeområdet, har virket imod hensigten. Der rettes en skarp kritik imod det kontonruseri, der i alle efterkrigsårene

N. Nøhr

har virket hæmmende på en sund udvikling, og der rejses anklager mod den økonomiske politik, der har forhindret en rolig byggerytme. Man kan nok være enig med rapporterne i kritikken af disse forhold, der har været med til at umuliggøre løsningen af boligspørgsmålet.

Men en ting savnes i alle disse rapporter: En tilstrækkelig stærk understregning af den ødelæggende spekulation i byggegrunde har betydet. Man går for let hen over de milliardløb i grundtværdsstigning, som har betydet en helt urimelig fordrydelse af alt byggeri her i landet. Miliarder, som i øjeblikket omsættes i obligationer, der giver en væsentlig foregøelse af rentebyrden og dermed huslejerne, og som i fremtiden vil blive som en sort hånd over de generatører, der skal overtage pladser efter os.

Valg-agitation

Ugebladet VEJEN FREM udkommer den 24. januar i en specialgave til brug i kommunevalgkampen.

Bladet leveres uden beregning i ubegrænset antal, dog ikke flere, end rekvisitterne vil love at dele ud i valgkampen.

Stof til bladet samt bestillinger fra kredse m. fl. modtages snarest belejligt og SENEST lørdag d. 17. januar.

RETSFORBUNDETS PRESSE

Kroghsgade 1,
2100 København Ø.

60'ernes tragedie...

(Fortsat fra forstiden)
ver, 70'ernes samfund skal løse, ville det være ønskeligt med en parlamentarisk reform, som forstærkede af Retsforbundet, hvor det tidlige og underlødige taktiske spil er elimineret til fordel for konstruktiv samarbejde mellem regering og Folketing.

IB CHRISTENSEN
(i JYLLANDS-POSTEN).

Når De har læst Vejen Frem, vil Deres nabo måske være interesseret i at læse det — !

Næste nr. af Ret og Frihed udkommer lørdag den 16. januar. - Stof til dette nummer indsendes senest 3. januar til redaktionen.

Danmarks Retsforbund

Landssekretariatet,
Ved Stranden 8,
1061 København K.
Tlf. MINerva 4541 - 4542
Kontortid: kl. 10-14.
Lørdag lukket.

LANDSFORMAND:

psykoterapeut Ib Christensen, Gørtelvej 26,
8900 Randers.
Tlf. (06) 42 68 53

LANDSSEKRETER:

Leif Madsen,
Borups Allé 138,
2200 København N.
Tlf. (01) 34 16 69.

LANDSKASSERER:

S. A. Borup-Nielsen,
Stubbedamsvej 96,
3000 Helsingør.
Telf. (03) 21 11 35
Giro 14 97.
Bogsalget: Giro 302 06

RETSFORBUNDETS PRESSE

„Vejen Frem“:
Kroghsgade 1,
2100 København Ø.
Telf. ITra 1457.
Giro 78 35

RETSFORBUNDETS
PRESSE
Kroghsgade 1
2100 København Ø.

ROS TIL REGERINGEN:

VÆRFTSSTØTTEN - på rette vej

Det skal være ret i et frit blads spalte, og vi vil naturligvis gerne rose regeringen, hvor der er grund til det, et beklager kun, at det job som helhed har krævet så få anstrengelser nu som før regerings-skiftet for snart 2 år siden.

Men nu er der anledning til at kneppe med flaget. For Baumsgaard og Co. Vi trækker det ud, glæde, i anledning af, at regeringen har be-grenset en særlig form for erhvervsstøttestøtte.

Det er værftsstøtten, vi tænker på, og som vi nu håber er på rette vej. Regeringen har i hvert fald tilkendegivet, at den vil lukke for den del af den rentende sætelsesordning, som omfatter selve byggeperioden, for skibene.

- Det er en god ting, der sker her. Værftsstøtten har aldrig nogensinde været rimelighedsbe-grundet - så lidt som nogen an-dens erhvervsstøttestøtte af ikke rentdyrket social karakter. Den har aldrig rummet andet end de sædvanlige særinteresser - og skæmmekøbsindustriens, vort po-litiske liv er så alt for domineret af.

Hvad består værftsstøtten i? Som nævnt er der tale om en særlig rentefordeling, der kort sagt består i, at værfterne fra et or-gan, som er oprettet af staten og sorterer under handelsministeriet og bærer navnet Danmarks Skibs-kreditfond, kan låne penge til én i vore tider ubetalt lav rente, nem-lig ca. 6 pct. p. a. Pengene kan lånes til finansiering af skibs-verfternes videre kredit over for rederne, og kreditperioden ligger normalt på omkring 8 år. Hidtil har man på yderligere kunnet få-ne penge til at finansiere kapital-bindingen, medens skibet var un-der bygning på værftet, og det er altså denne sidstnævnte del af støtten, som nu synes at skulle strækkes.

Med den samlede, hidtidige ren-tesubsidiering har udlansperioden fra det offentlige til skibsproduktion og -salg normalt andraget en periode på ca. 10 år.

I betragtning af, at ikke hele allevælgssummen er udlånt igen-nem samtlige 10 år, idet lånet af-trækkes i løbet af de sidste 8 år, og først når op på sit fulde nu-veau i løbet af de første 2 år, er det rimeligt med tilnærmelse at regne med, at det beløb, et skib sælges til, i gennemsnit er udestående i 5 år - eller man kunne omvendt sige, at den gen-nomsnitlige udestående kapital i 10 års-kreditperioden var den halve allevælgssum. Hvad enten vi vælger den ene eller den an-dre betragtning får vi imidlertid

til resultat, at vi for en rentes-beregning må regne med 5 års rentefordel af skibets pris.

Hvor stor er rentefordelen nu? Ja, den svinger naturligvis i takt med markedrenten - men det er ikke meget gal, i hvert fald for tiden ovennævnte forsligt, at sæt-te denne til 5 pct. p. a. (svarende til en markedrente på 11 pct. - vi kender nu ingen kreditgivere, der vil nøjes med det).

Ser vi bort fra renters renter, vil en simpel beregning af rente-fordelen vise, at staten støtter værftsindustrien (og rederne) ved at „spytte“ 5 x 5 pct. = 25 pct. eller en fjerdedel af et skibs værdi „i læster“ på det som et flusind.

Det er nu slet ikke dårlige vil-kår for en industri at kunne få en fjerdedel af omkostningen betalt af det offentlige. Med sådanne vilkår var der mange erhverv, som kunne blomstre op. Det er da nok heller ikke helt uden sam-menhæng hermed, at værfterne har set sig i stand til at betale højere arbejds lønninger end an-dre, bestående industrier, der må leve under knap så gunstige vil-kår.

Der er bare den hage ved del, at det offentlige godgør en del over for værftsindustrien modsæt-tet

A propos politikernes nytårsudtalelser:

Hvem bruger for meget?

Vi bruger for mange penge, si-ger adskillige politikere i deres nytårsudtalelser.

Og det har de såvist ret i, hvis de med „vi“ hentyder til sig selv som forvaltere af offentlige mid-ler.

Der gives en forløberlig masse penge ud af statskassen, som ikke burde gives ud - fordi de ikke går til sociale eller andre fællesogya-vers løsning, men kun tjener en-keltens behov eller andre særinter-essers sag.

res af en tilsvarende ubarmhjer-tighed over for det øvrige sam-fund og erhvervsliv, som foruden egne byder også må bære om-kostningerne ved denne skibspro-duktions-tilskudsordning.

Det er urimeligt - og det er skadeligt for vort lands samlede konkurrenceevne. Navnlig på et tidspunkt, hvor mange grene af erhvervslivet hungre alvorligt efter arbejdskraft til at klare pro-duktioner, der kan bære sig selv, må det også være indlysende for enhver, at det er yderst skadeligt, at disse industrier ikke kan få denne arbejdskraft, fordi så man-ge bindes af en underskudspro-duktion som skibsværfternes (i det omfang denne da er en under-skudsforretning uden særlige støt-teordninger).

Der skal derfor kun lyde bifal-dende ord om regeringens hen-sigter i retning af at begrænse værftsstøtten. Kun kunne vi ønske os, at det var sket før - men ok: bedre sent end aldrig - og at man havde taget noget større skridt end det forsigtige, næsten udgår den kun 20 pct. af hele støtten. Hvad med at gå lidt mere radikalt til værks, hr. statsmini-ster? Kunne det måske ikke til-tale Dem og den højterende han-delsminister? Reningen er god nok - men farten for sløj! N.

Der kan saneres i disse udgif-ter. Endda så det virkelige batteri noget. Hvis politikerne vil.

Det vil de nuværende folke-tingsmedlemmer nu næppe.

Men hvis nu vælgerne vil? Ja, så må de yde en aktiv indsats for at fremme deres synspunkter ad politisk vej. Så må de bidrage til at skaffe ud i bestanden af lov-givere på tinget.

Jeg tror, at nytårsudtalelserne vil få endnu flere til at ønske sig et sådant politisk skifte. For det, der lægges op til, er jo helt tydeligt nye ordinationer af de midler, som befolkningen fik så grundlig afskrækt for i 1960'erne: forbrugsbegrænsende foranstaltninger - afgifter af den ene og den anden art.

Der hersker givetvis en stor forståelse i befolkningen for, at det samlede forbrug må indskræn-kes her ved indgangen til 70'erne - men med de mange undnyttede muligheder, der foreligger for at hente milliardbeløb hjem inden for den off. sektor, skal man næppe vente nogen som helst forståelse i befolkningen for den tanke, at det private forbrug alder bør ind-skrænkes.

Til gengæld kan Retsforbundet sikkert som den tredje mulighed for vælgernes i forhold til rege-ringspartierne og Folketingets op-positionspartier forberede sig på en yderligere ekspansion i den fremgangslinje, som svagt starte-des ved sidste valg, og som siden er fulgt op. Mange vælgere vil utvivlsomt finde, at denne tredje mulighed er deres eneste.

Niels Molgaard.

AAGE JOHANNESSEN:

Et nyt årti

Vi har lige passeret et årsskifte, hvor ikke alene det sidste årti i årstallet blev udskiftet, men også det næstsidste, vi er altså nået ind i halvfjerdserne.

Det giver naturligvis an-lejning til spekulationer over, hvordan dette årti vil arte sig, eller rettere sagt, hvordan menneskene vil ar-te sig i dette årti.

Uden adgang til EDR-teknik, der kan simulere den fremtidige udvikling, skal man nok være forsigtig med at fremsætte alt for detaljerede og alt for præcise forudsigelser, men på den anden side giver ud-viklingen i tresserne dog grundlag for et forsigtigt skøn over, hvad vi kan ven-te os i halvfjerdserne.

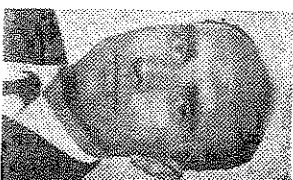
For Retsforbundets ved-kommende er der ingen grund til at tro, at de argu-menter, der ikke har virket tilfredsstillende i de sidste ti år, vil virke væsentligt bedre i den kommende tid. Vi kan godt more os med at diskutere programrevi-sion og vedtægtsændringer, men ingen af delene har nogen interesse for andre end de få tusind mennesker, der er medlemmer af Rets-forbundet. Det er agtlatio-nen og de argumenter, der fremsættes offentligt, der skal skabe mulighed for at „komme igen“.

*

Retsforbundets tro på at „komme igen“ har et side-stykke i den tro på dansk tilslutning til Fællesmarke-det, der har været fremher-skende gennem tresserne. - Det har hele tiden været lige om hjørnet og siges nu at være umiddelbart fore-stående. Med erfaringerne fra de sidste ti år in mente er det vel forståeligt, om man også ventler, at vi ved indgangen til næste årti vil være lige ved at komme i Fællesmarkedet. Og det vil næppe være til skade hver-ken for Danmark, Norden eller Europa som helhed, hvis Fællesmarkedets udvikelse fortsat kun er „lige ved“ at finde sted.

Lige uden for Europa, i det altid urolige Mellem-østen, er det ikke - som i Fællesmarkedet - økonomi, det drejer sig om. Det er krig eller fred, nationers fortsatte eksistens, måske det verdensfreden, der står på spil. Og modsætnin-gene synes at have nået et punkt, hvor ingen vej fører tilbage.

Efter juniorkrigen er gne-rillbevegeelsen vokset. Den er fænatisk og ikke bundet af aftaler mellem lande og

uden internationale forplig-telser. Den kan kun pacifi-ceres, hvis der skabes en ri-melig ordning for flygtninge, hvortil guerillaen ho-vedsagelig rekrutteres.

De implicerede parter er dog nok så bundet af for-tidens handlinger og ud-talelser, at en løsning ikke kan nås uden stormagtens deltagelse. Disse har da også i den senere tid dis-Engageret sig så stærkt, at de skulle have mulighed for at skabe en rimelig løsning i løbet af halvfjerdserne.

- *

Der er også tegn til, at USA og Sovjetunionen er på vej til at erkende den fælles interesse, de har i af-skaffelsen af den kolde krig.

Det vil ikke skabe en ver-den, som vi ønsker den. Der vil stadig være undertrykte folk, der vil stadig være uret, rettet både mod er-keltnerne og nationer, og der vil være kunstige skel mellem lande og inden for enkelte lande. Men der vil også være stabilitet, der tillader en udvikling hen-imod mere rimelige levefor-hold for de folk, der nu er undertrykt, ja, for os alle for den sags skyld.

Vi får ikke afskaffet uret-ten i det kommende år, men vi har lov til at håbe på en fred og stabilitet i verden, der tillader en fre-delig udvikling henimod mere rimelige levevilkår for mennesker.

De sidste ti års udvikling har i høj grad styrket or-ganisatorer, institutioner kapitalen og på menneskenes bekræftning, det gælder både nationalt og internatio-nalt. Det vil være én af Retsforbundets opgaver at anvise veje til at gøre sam-fundene mere menneskeven-lige. Idegrundlaget er til stede. Der er modtageligh-ed for en sådan politik - sandsynligvis mere end for nogen anden. Derfor må Retsforbundets agitation og argumenter sættes ind på dette felt.

Det er halvfjerdsernes udfordring til Retsforbun-det.

Aage Johannesen.

De stærkeste tæpper

er stadig dem man selv syr med tæppelen ALADDIN

Vi anviser forhandlere overalt i landet.

Danella Smyrna en gros Hjørring

I ØRTING PLANTESKOLE

af Anker E. Jensen, 8772 Ørting - Thy. (06-54 09 65) Ørting 20.

finder De et stort og godt udvalg af:

Roser, prydbuske og træer.

Slyngplanter og stedsgrønne planter.

Hæk- og læplanter.

Frugtbuske og træer.

Skriv eller ring, så kommer vort katalog. Der er ekspeditious-lidierne anført. De er også velkomne til ved lejlighed at komme ind og se på sortimentet - uden købetvang. Forretningen ligger lige ud til Hørens-Odder Landevejen!

VOR MENING

OM ANDRES MENING...

Ejendomsretten ved nytårstide

LO-formanden Thomas Nielsen siger i et interview i dagbladet AKTUELT (S):

Gennemførelsen af økonomisk demokrati er et opgør med den "hellige" private ejendomsret. Vi har igennem årene fået den gennemhullet, både ved lovgivning og i overenskomstforhandling, men det er langt fra tilstrækkeligt.

Så kan den danske arbejder selv sige sig fri for at værne om ejendomsretten?

— Nej. Det er et led i den typiske opdragelse herhjemme. Man bør "eje noget". Være selvstændig på et eller andet plan. Det tør tid at slå igennem. Vi må arbejde på en mentalitetsændring.

HOLSTEBRO DAGBLAD (V) svarer:

Man må rose Thomas Nielsen, fordi han snakker så rent ud af posen. Hvor langt han vil gå i retning af beskæring af ejendomsretten, fremgår ikke klart af hans udtalelser. De er dog tilstrækkelig tydelige til, at mange arbejdere sammen med flertallet af den øvrige befolkning vil vænne sig imod dem. Den danske vælger ønsker ikke flere indgreb i ejendomsretten. Den er tilstrækkelig begrænset, bl. a. gennem de nye jordlove. Den næste milepæl for ægte socialister vil være statsovertagelse af banker og forsikringselskaber og dybe indgreb i de private virksomheders investeringsmuligheder. — Et mål for Thomas Nielsen og hans er også dannelse af store statsfunds.

Og BERLINGSKE TIDENDE (K) refererer den konservative landsformand, justitsminister K. A. Thorsens nytårstale i radioen således:

Justitsministeren understregede, at respekten for det enkelte menneske måtte sættes i højsædet, også når forandringerne skulle gennemføres. Frihedsrettigheder

ne er intimt forbundet med demokratiet. De er demokratiets grundpiller. Knud Thastrup pegede på, at der især måtte sættes ind på fire områder:

Vi må sikre os bedre muligheder for, at borgerne behandles ligeligt, og at forvaltningen holdes inden for de rammer, der er afstukket.

Vi må sikre os, at ekspertbistanden, som er nødvendig i den politiske beslutningsproces, ikke udvikler sig til ekspertvalde.

Vi må sikre os, at automatiseringen og hele datateknikkens udvikling ikke går over gevind, og at rationaliseringshensynet ikke går foran respekten for det enkelte menneskes rettigheder.

Vi må arbejde efter en langt bredere fornuftfordeling. Det sociale sikkerhedsnet er ikke tilstrækkeligt og den ligelige adgang til uddannelse heller ikke for at løse den skæve fornuftfordeling.

Det er naturligt og nødvendigt nu med en gradvis udviskning af ejendomsretten, så den ikke samles på få hænder, sagde justitsminister Thastrup, der gik ind for en individuel ejendomsret fremfor en ejendomsret over staten eller organisationerne.

● Sig så ikke, at der ikke er forskel på de politiske opfattelser. I forargelse over den store sociale ulighed kræver „de røde“ et opgjør med den „hellige“ private ejendomsret uden smålige hensyn. Venstre-pressen indtager et yderligere højrestandpunkt og siger stop for yderligere indgreb i ejendomsretten. Og formanden for det gamle højreparti, som altid reklamerer med at være behagelig frigtfort for enhver ideologi, fornemmer, at der er noget galt og rækker en famlende hånd ud til Thomas Nielsen med løfte om udviskning af ejendomsretten til fordel for noget mystisk og ubestemmeligt noget.

En undladesesynd er de følelser, som den gamle højreparti, som altid reklamerer med at være behagelig frigtfort for enhver ideologi, fornemmer, at der er noget galt og rækker en famlende hånd ud til Thomas Nielsen med løfte om udviskning af ejendomsretten til fordel for noget mystisk og ubestemmeligt noget.

En undladesesynd er de følelser, som den gamle højreparti, som altid reklamerer med at være behagelig frigtfort for enhver ideologi, fornemmer, at der er noget galt og rækker en famlende hånd ud til Thomas Nielsen med løfte om udviskning af ejendomsretten til fordel for noget mystisk og ubestemmeligt noget.

Durkheim, McDougall Af Oluf Sørensen

len samfundet og statsmagten bliver alt for hyppigt overset til stor skade for forståelsen af de problemer, der står i forbindelse med ordningen af individets forhold til samfundet og statsmagten.

I „Lovene for Samfundsudviklingen etc.“ giver professor C. N. Starcke en redegørelse for McDougalls lære om de menneskelige instinkters betydning for samfundsudviklingen. C. N. Starcke fremhæver to grupper af instinkter, flokkeinstinktet, der får individerne til at leve i flok, og de instinkter, der bestemmer individets forhold til andre individer i flokken eller samfundet og individets færdsel i samfundet. Disse sidste instinkter benævner C. N. Starcke under ét: cirkulationsinstinkter. Lovrigt siger C. N. Starcke, at det må indrømmes, at der er en fare ved brugen af begrebet instinkt, der let bliver et blot ord til at dække over vor uvidenhed. Efter den indledende ontale af instinkterne skriver C. N. Starcke:

„I de vesteuropæiske Kulturer

les om: de undlader at fortælle, hvad de mener med ejendomsret. Måske har de ikke tænkt nærmere over det.

Retsforbundet ønsker at værne den private ejendomsret, men ikke den hellige ko, som generer Thomas Nielsen, ikke Venstres retløse ejendomsret og ikke de konservatives udvaskede ejendomsret.

Retsforbundet vil værne borgerens private besiddelse af, hvad de EJER MED RETTE. Hvad er det? Det er det, de selv skaber, tjener eller erhverver ved ærligt arbejde under lige vilkår. Det er det, de har krav på at få sikret imod overgreb. Men hvad der opstår af værdier i kraft af menneskenes fællesskab og gode samfundsindretning, og det vil især sige de stigende jordværdier, kan ingen enkeltperson med rette kalde de sin private ejendom. — Disse værdier tilhører med rette det samarbejdende fællesskab, samfundet, som har skabt dem.

De tre be- og forkæmpere for „ejendomsretten“ er også fælles om en anden ting: de er fælles om at have krænkert ejendomsretten til arbejdsindtægterne groft gennem alskens umenneskelige skatter på indkomst og forbrug, og om at have tilsidesat samfundets ret til jordværdierne ved at fritage jordejerne for at svare fuld grundskyld til samfundet.

Retsforbundet vil gå den modsatte vej: sikre samfundets ret til hele den fremtidige stigning i Danmarks jordværdier gennem en retfærdig jordafgift. Dens prove nu skal bruges til at sikre de enkelte borgeres ret til det fulde udbytte af deres arbejde ved at afvikle de direkte og indirekte arbejds-skatter.

finder vi derimod Cirkulationsinstinkterne som bestemmende Faktorer for Samfundsorganisationerne og Flokkeinstinktet væsentlig virksomt for at bevare disse Organisationer. Cirkulationsinstinkterne tyder sig overalt som Krævet om Individernes og deres Interessers fri Bevægelighed indenfor Flokken og deres lige Anerkendelse som Bestanddele af Flokken. Flokkeinstinktets Opgave bliver da at værne den Bleværelighed og det lige Medlemskab. Frihed og Lighed bliver derfor disse Kulturers ledende Ideer, og Betingelsen for disse Kulturnationers Trykkelighed bliver, at de i deres Samfundsorganisationer formår at hænde begge de nævnte Ideer (side 325). Og på side 327 hedder det: „Friheden er, som vi i Tilslutning til Durkheim hævdede, ikke Individets naturlige Ret, men derimod dets sociale Ret. Og senere på samme side: „Man opstiller da Grundretningen, at enhver Frihed gaar saa langt, som den er forenelig med andre Individets lige store Frihed. Med stor Skarpsindighed har herhjemme Severin Christensen begrundet og gennemført denne Grundretning som Vilkaaret for at sætte en Refstat i Stedet for den Magtfuld, som endnu i saa mange Forhold er gældende. Severin Christensen er ikke blind for, at det er Samfundshensyn, som først gør Individets Frihedskrav til et Retskrav; den vilkaar-

Den tredje mulighed

Retsforbundets landsformand Ib Christensen fremstatter følgende nytårstale:

60'ernes industrielle vækstsamfunds enestående muligheder for frihed, trykthed og velstand blev i fatal grad forspildt af skiftende regerings fejltag.

De samfundsskabte jordværdier blev firedoblet og gik næsten ubeskåret i private lommer. Gældsætningen var enorm, renten slog europæisk rekord, og inflationen er godt i gang igen. Den enkelte dispositionsfrihed er indskrænket til fordel for et bureaukratisk formyndersamfund, der nu beslaglægger halvdelen af borgernes arbejdsudbytte.

De fire gamle partier forsøger med halve eller hele års mellemrum at „redde“ landets økonomi. Den borgerlige regerings „reformprogram“ viser, at der intet håb er at finde hos den, lige så lidt som hos et holdningsløst og uansvarligt Socialdemokrati.

Derfor fremstår Retsforbundet her ved indgangen til 70'erne som befolkningens eneste virkelige alternativ til den moderate konservatisme og til socialismen.

Håbet for 70'erne må knyttes til blokpolitikken afsløsning af et samarbejdende folkestyre med Retsforbundets ideer om social retfærdighed og personlig frihed som den krumtap, hvorefter udviklingen må dreje sig. Jeg er overbevist om, at forestående kommunalvalg og folketingsvalg vil bekræfte dette.

Retsforbundet vil indstifte og værne en ejendomsret, som vi socialt, moralsk og fornuftsmæssigt kan være bekendt. Det er noget ganske andet end de andres fågede nytårsludder.

Den bedste af alle verdener

Frederikstorg Amts Avis (V) skriver i en leder om cseker og polakker, som søger asyl i Danmark (og andre vestlige lande) og citerer en flugtning, der siger: „Det føler vi flugtninge dagligt: Vi er nu i et frit land, hvor man kan ferdes frit og tale frit. DET AF-GØR ALT.“

Det var angsten for morgendagen, der drev dem hjemme fra.

lige og truende Brug af Friheden, som Samfundet bekæmper, mister kun sin Ret, fordi den ikke kan forenes med Anerkendelsen af alle andres lige Ret.“ Og på side 329 skriver professor Starcke: „Det centrale Punkt bliver Jegets Ret. Den afhænger alene af, hvad det er for et Jeg, der kræver at respekteres. Det er i Jeg, der kan have sin Bane i Samfundet og til at bestemme Reglerne for en sådan Færdsel i Samfundet er Grundretningen om enhver Ret til en Frihed, der kan bestaa med andre lige store Frihed, ypperlig egnet. Finder Sammensætningen af forholdet mellem to el-lere flere individer. Så længe Robinson Crusoe var alene på sin ø, eksisterede der intet, og kunne der intet retsproblem eksistere for ham. Men så snart Fredag ankom til øen, ankom retsproblem med samtidig, fordi det var problemet om, hvorledes Robinson Crusoe skulle ordne sit forhold til Fredag.“

Det må desuden fremhæves, at jo mere afhængig den enkelte bliver af andre på grund af arbejdsdelingen, desto stærkere bliver også nødvendigheden af at bestemme den enkelte ret på en sådan måde, at den kan bestå sammen med andres lige ret, uden at der opstår konflikter og forstyrrelser i produktionen.

Hvad individet sætter til på grund af den som følge af arbejdsdelingen, desto stærkere bliver også nødvendigheden af at bestemme den enkelte ret på en sådan måde, at den kan bestå sammen med andres lige ret, uden at der opstår konflikter og forstyrrelser i produktionen.

rets-moralens fundament, da den om vederlagsordningen er ensbetydende med hævde af ejendomsretten. Retsmoralen synes derfor at være i den skønneste overensstemmelse med de af Durkheim og Mc Dougall fremførte og af C. N. Starcke støttede synspunkter.

Det må her bemærkes, at der i det at udlæde retten fra mennesket, hvad Severin Christensen nævner, ikke er involveret nogen forudsætning om, at mennesket er isoleret, og at der heller ikke kan være involveret en sådan forudsætning, fordi retten er det, der angiver retningslinierne for ordningen af forholdet mellem to eller flere individer. Så længe Robinson Crusoe var alene på sin ø, eksisterede der intet, og kunne der intet retsproblem eksistere for ham. Men så snart Fredag ankom til øen, ankom retsproblem med samtidig, fordi det var problemet om, hvorledes Robinson Crusoe skulle ordne sit forhold til Fredag.

Det må desuden fremhæves, at jo mere afhængig den enkelte bliver af andre på grund af arbejdsdelingen, desto stærkere bliver også nødvendigheden af at bestemme den enkelte ret på en sådan måde, at den kan bestå sammen med andres lige ret, uden at der opstår konflikter og forstyrrelser i produktionen.

Hvad individet sætter til på grund af den som følge af arbejdsdelingen, desto stærkere bliver også nødvendigheden af at bestemme den enkelte ret på en sådan måde, at den kan bestå sammen med andres lige ret, uden at der opstår konflikter og forstyrrelser i produktionen.

UNGDOMMENS FORUM

Redaktør: NIELS MØLGÅRD

Organ for
DANMARKS
RETSFORBUNDS
UNGDOM -
D.R.U.

Omkring et tiårsskifte:

Ønsker for 70'erne...

Ved tærskelen til det nye år har en række aviser og tidskrifter som vanligt spurgt mere og mindre kendte personligheder om deres tanker ved årsskiftet - og den omsvendighed, at det var et nyt år, vi tog hul på med årets første dage, har i flere tilfælde bevirket, at disse udsårede så lidt længere tilbage og lidt længere frem i tiden end vanligt i sådanne features.

En af disse serier af udtalelser rummede bl. a. „ofrenes“ svar på de to spørgsmål: „Hvad fandt De vær det lykkeligste, der skete i 60'erne?“ og „Hvad ønsker De først og fremmest i 70'erne?“

En af svarerne på disse spørgsmål var forfatterinden Elsa Gress. Og hendes svar er nok værd at holde frem i lyset. Det gode ved 60'erne var ifølge hendes udsagn den frigørelsesproces, som fandt sted i forhold til værdier, normer og traditioner. En frigørelse af det enkelte individ.

Og hun fortsatte så om 70'erne: Hun ville ønske, at menneskenes børn i løbet af det næste år måtte få mere ud af den opnåede frihed ved mere klart at få formuleret tilværelse, som man kunne styre efter.

- *

Gengivelsen er ikke helt mindret her - men meningen er vist som udtalt af Elsa Gress' mund. Og man må da konstatere, at meningen er „god nok“. Hvor er det dog rigtigt!

et behov for en videregående målformulering.

For samfundslivet må vi sætte os yderligere mål op end frihedsstrævet. De mulige mål er mange - konservativt, socialistisk og retsliberalistiske f. eks. Disse mål må enhver overveje. Konsolvenserne af, og friheden må sikre en fri debat om de forskellige mæls virkninger, således at konsolvenserne af det ene eller det andet (for slet ikke at tale om det tredje) valg af mål sætning for samfundslivet virkelig kan stå enhver klart, inden de beslutter sig til at lægge deres lod i stemmenævnerne til fordel for de mål, de derefter måtte finde er de rigtige.

- *

60'erne skabte nok nogen målsettingsdebat - navnlig i den sidste del af tiåret. De tendenser, der i begyndelsen af tiåret var til at nogle fandt det „umoderne“ at have en ideologi og dermed en målsetting, led tydeligt nederlag efterhånden som tiåret skred frem (omend Knud Bro, der som KU-formand i sin tid var en af de livrigste fortalere for den målslø linie ved ligetrem af præle med sin mangel på målsetting, vandt fodfæste på tinge, hvor han da også siden har haft rig lejlighed til at demonstrere, at disse hans udtalelser ikke blot var tom tale, men virkelig dækkede realiteter).

- *

Ved indgangen til 70'erne står da også en stor del af ungdommen med et klart formuleret krav til samfundet af ideologisk art. Ulover at det skal sikre den størst mulige frihed for den enkelte.

dre individer. Samfundet er intet i sig selv og har heller ingen ejendomsret. Samfundets ret er afhængig af samfundsordenens skikkethed til at yde offentlig tjeneste, retsplejen m.v.

Der er endnu ingen, der har forsøgt at give en definition af, hvilken samfundstilstand der bør tilstræbes. Hvis man ved samfundet mener en bestemt samfundstilstand (og hvad skulle man ellers mene), er samfundet en abstraktion. Kun menneskene er realiteter og afgiver derfor et sikkert grundlag for bestemmelse af retten, end abstraktionen samfundet gør.

Man siger, at samfundet er det varige og derfor bør tillægges større vægt end individet. Men samfundets varighed består jo blot dert, at nogle individer dør hver dag, og andre kommer til, og deraf kan der ikke udledes nogen ret. Men desuden er der større udsigt til samfundets fortsatte bestaan eller varighed, hvis man indretter det således, at der tages det størst mulige hensyn til individerne. Det er ikke usandsynligt, at man derved får den størst mulige sikkerhed for at undgå en eventuel fejltagelse med en atomombe.

Fra ethvert synspunkt er retsstaten derfor den bedste løsning, og derfor bør Retsforbundet bære sine fremtidige politik på retsstatens principper...

Oluf Sørensen.

kelte, skal det yderligere sikre social retfærdighed. Dette sidste er den anden hovedjornesten i ungdommens målsettingsrække.

For så vidt er det lykkeligt at være nået så vidt som til at opstille to så væsentlige målsettinger. Men desværre er klarheden i disse krav ikke ganske afklaret, når vi går den nærmere efter i sømmene. Uenighed dukker op i stort omfang, når man nærmer sig udspørger tilhængerne af disse målsettinger om, hvad de mener, at målsettingerne må indebære af praktiske politiske løsninger på det ene og det andet af samfundslivets områder.

Radikaliteten synes stor - og i detaljerne synes ønskene i alt for høj grad at stride mod de principielle mål hos alt for mange. Der er sågar både venstre-socialister og ungdomskonservative, der i dag vil lægge sig de principielle mål til indlægget og hævde, at de i praksis indtræder ad henholdsvis proletariats diktators og ad konservatismens vej.

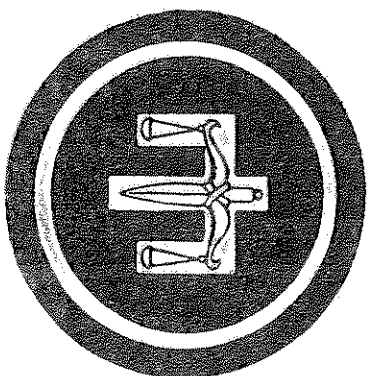
Det viser for alvor behovet for en debat, der rækker helt ud i alle led i samfundet, at sligt kan gå for sig, uden at det får det til at risle koldt ned ad ryggen på 4 millioner danske kroppe.

Måtte 70'erne bringe en debat, der for alvor kan afsløre, hvad det i virkeligheden er, vore politiske bevægelser står for, så unge - og for den sags skyld også ældre - kan se, hvordan disse bevægelser i virkeligheden placerer sig i forhold til de mål, den enkelte vælger sætter sig. Samfundets individer må have reel besked om, hvad de enkelte tangerter står for, hvis de skal få glæde af at have opstillet harmoniske nodeblade.

Så først er der tab om, at frigørelsen fra gammel værdetænkning og opstillingen af nye, ideologiske betingende målsettinger kan medføre resultater i det politiske liv.

Det skal da være vort tab ved indgangen til 70'erne, at det sker - faktisk være åbenlyst, debat og „atsjoring“ i presse, radio, tv og rundt om i alle de hjørner og rum i landet, hvor en debat kan finde sted.

Godt nytår! Og godt nyt til år!
mm.

EMBLEMER har vi nok af!

I sidste nr. af Ret og Frihed kom et spørgsmål fra Jørn Andersen, Gjettrup, desværre til at stå ubesvaret.

Jørn Andersens spørgsmål drejede sig om emblemer. Jørn Andersen slog ganske enkelt til lyd for, at DRU eller Retsforbundet eller en eller anden tredje instans tog initiativet til at få fremstillet et Retsforbunds-embliem.

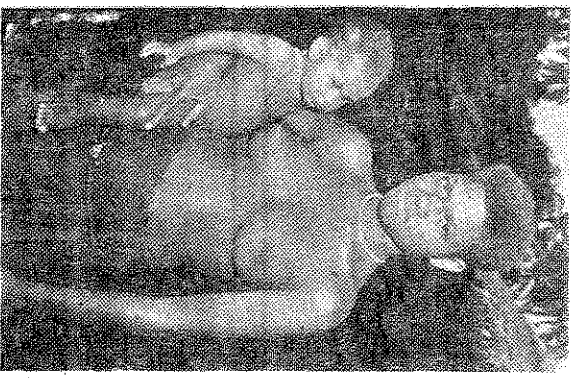
Vi vil gerne takke for forslaget, men kan lykkeligt oplyse, at et sådant emblema allerede eksisterer. Det kan købes hos Retsforbunds Landssekreteriat. Ved Stranden 8, 1001 København K., telf. MI 4541 og 4542. Prisen for

embliemet har desværre måttet sættes lidt højere end af Jørn Andersen formodet; det koster kr. 10,00 stykket. Fremstillingsprisen har været ret så høj - men til gengæld er det også fremstillet i Sterling-sølv. Embliemet fås i 3 udførelser: med sikkerhedsnål - med stiknål samt med knap. - Opgiv det ønskede ved bestillingen!

Eksemplet viser tilfulde, at alt for få er opmærksomme på emblemet eksistens. Vi kan kun anbefale medlemmerne og tilhængerne høvligt at udbrede kendskabet til emblemet eksistens - ved at gå med det!

mm.

U-landskursus den 7.-8. marts

Reservér week-end'en. -
DRU præsenterer efter
medlemmerne for et godt
tilbud.

DRU har nu fastsat sit næste stævne, der holdes i samarbejde med Styrelsen for Teknisk Samarbejde med U-landene, til week-enden 7. og 8. marts.

Det nøjagtige program for stævnet er endnu ikke tilrettelagt. Men det bliver et stævne, som medlemmerne vil kunne vælte sig meget af. Det vil derfor allerede nu være kloget at reservere dagene.

Stedet er heller ikke fastlagt, men det bliver givetvis vest for Storebælt.

DRU's landstøtteri 1969

På løsdagene fra DRU's landstøtteri i 1969 havde det indsnæget sig den betydelige fejlopløsning, at gevinstnumrene ville blive bragt i RET OG FRIHED den 20. december 1969. Den pågældende dag udsendte Ret og Frihed indlæst ikke - det var sket ugen før - men numrene bragtes i det den pågældende dag udsendt nummer af VEJEN PRÆMI

saunt i en række dagblade. Vi beklager dette - og vil søge at råde bod herpå ved, her at bringe gevinstfortegnelsen.

De lykkelige gevinstnumrene er indtænkt af følgende todsedehumre:

1. TV-apparat: nr. 4.740
2. Pladespiller: nr. 2.088
3. Et-shaver: nr. 0.656

Vi gratulerer de lykkelige vindere, som vil modtage gevinsterne med aflevering eller indsendelse af udbetalt brev af vindertiden til lottentestyreren, Hans P. Kristensen, Boserupvej 241, Humlebeek, senest den 17. januar 1970.

DRU's landsledelse.

DRU Danmarks Retsforbunds Ungdom

Landsformand: Journalist
John Bech, Svaneagerhuset, Strandby, 8963 Tårnby.
Redaktør af Ungdommens Forum: Chyving, Nils Mølgård, Willmoesgade 543, 2100 København Ø.
Stof og henvendelser til Ungdommens Forum bedes sendt til redaktøren.

SÅ STILLER VI OP!

Medlem af Retsforbundets
agitationsudvalg, S v. N y -
h o l m S ø r e n s e n v u r d e -
r e r h e r R e t s f o r b u n d e t s m u -
l i g h e d e r v e d d e t k o m m e n d e
k o m m u n a l v a l g o g o p f o r d r e r
t i l o p s t i l l i n g a f l i s t e r o v e r -
a l l t , h v o r d e t e r m u l i g t .

På grund af kommunalrefor-
mens gennemførelse vil kommu-
nalvalget den 3. marts blive væ-
sentligt forskelligt fra tidligere
kommunalvalg. De nye kommunal-
le enheder er både i udstrækning
og vælgertal vokset langt mere
end antallet af folkevalgte repræ-
sentanter i de kommunale råd,
hvilket naturligt indebærer, at der
kræves langt flere stemmer pr.
mandat end tidligere. Hidtil har
der landet over siddet adskillige
retsstatsfolk som sognerådsmed-
lemmer, enkelte endda som sogne-
rådsformænd. Af disse har nogle
været valgt på rene retsstatslister,
andre på borgerlister eller upoli-
tiske lister. Det kan ikke bortfor-
klares, at det ved dette valg vil
blive vanskeligere end hidtil at få
valgt retsstatsfolk i by- og sogne-
råd. Valget vil utvivlsomt blive

mere politisk præget end tidlige-
re, hvilket vil medføre ringere mu-
ligheder for valg af kandidater
på borgerlister og upolitiske list-
er.

St. Nyholm Sørensen

Trods disse ændrede vilkår bør
Retsforbundet opstille overalt,
hvor det er muligt. Teoretisk er

Nybyg - Ombyg - Tilbyg

Tilbud gives.

Axel Korup

Tømrermester - Sølsø - Skibby - Telf. 03 315 - Sølsø 128.

ANLÆGSGARTNER

ARBEJDE

Tilbud gives!

Carl Otto Jensen,

Oxholmssminde pr. Kolding.

Telf. 05 56 2387.

HANDELSFIRMAET

STUDIER

Ved Stranden 8 Telf.

København K. Minerva *4541

BOGTRYK OG ROTATION

PROVINS-TRYKKERIET

Kn. V. Jensen, Københavnsvej 29, 4760 Vordingborg. Tlf. 1666

KNUD-ERIK LAUSEN

VESTRE GADE 8 - BRØNDBYØSTER PR. HVIDOVRE - TEL. 75 11 43

Isolering

Damp-, varme-, koldtvands- og køle-
rørsisolering. Køle- og hærderum. Be-
klædning med aluminiums- og galva-
niserede plader på isolerede rør, be-
holdere og tanke. - 25 års erfaring
i industri- og mejerianlæg.

Kun Kosangas har
SIKKERHEDSHAT

Det danske Kosangas-system anven-
des i dag i mere end 50 lande over
hele kloden. Kosangas-flåden - ver-
dens største gastankerflåde - viser
det danske flag på alle 7 verdenshave.
Der er mange årsager til Kosangas-
systemets succes. En af dem er, at
kun Kosangas har sikkerhedshat!

Kosangas

mest
moderne

der overalt mulighed for valg, na-
turligvis afhængig af Retsforbun-
dets traditionelle stykke på stedet
og måske i højere grad af mulig-
heden for at opstille kandidater,
som gennem erhverv eller offent-
ligt arbejde i særlig grad kendt
og ægtet på stedet. Endelig må
man huske på, at der ved kom-
munalvalg i modsætning til folke-
tingsvalg ikke gælder nogen spær-
regel og derfor ikke eksisterer
nogen stemmespidsfrygt. At der
opstilles de steder, hvor der er
mulighed for valg, bør være en
selvfølge. Ligeledes må det være
en selvfølge, at der overalt op-
stilles til amtsrådsvalg. Hvis der
omvendt i en kommune med små
muligheder for valg kan opstilles
blot tre egnede kandidater og der
kan skaffes de nødvendige fem
stillere, - ja, så bør der opstilles
en liste. - Af flere grunde.

De vælger, der ved folketings-
valg traditionelt stemmer på Rets-
forbundet, bør også have mulig-
hed for at stemme på liste E ved
et kommunevalg. Hvis Retsfor-
bundet ikke opstiller, er disse væl-
gere nedtaget til at stemme på
andre partier, og på et tidspunkt,
hvor der måske kun er 1½ år til
næste folketingsvalg er det unæ-
tellig en dårlig vane at give disse
vælgere.

I pressen vil kommunalvalget
utvivlsomt blive betragtet som en
strømpil for næste folketingsvalg.
For Retsforbundets vedkommende
må det være en realistisk tanke,
at der kan regnes med 3-4 gange
så mange stemmer som ved sidste
kommunalvalg, dels i kraft af, at
der kan opstilles flere steder og

ØNSKEBO

Tæpper

Gardiner

Møbler

Springmadraser

Nørregade 8, Horsens, tlf. 1998

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk planter i nyere og helt
nye sorter og skønne farver
sendes for 10 kr., porto frit
mod bestilling snarst. 20 stk
kr. 7,50.

„GYDENDAL“, Holmstrup st.

HAGSTRØM

Symaskiner

Østergade 20 - Hillerød

(03) 26 15 78

Møbelforretningen

»HYGGEBO«

Stællandsgade 52-54, Aarhus

Telf. 06 - 12 99 56

OTTO JENSEN

Tømrermester

Søgaardsvej 23

Telf. Gentofte 5043

BØRGE BOESEN

Danske og udenlandske bøger

B. T. CENTRALLEN

Byen 2550

Th. Vestergaard

Vognmand

Borgvold 21, Viby J.

Telf. (061) 41214

Trækantoret

Rådhuspladsen 45

Kbhvn. V.

14 (132)

dels i kraft af den almindelige
frengangslinie for Retsforbundet.
Ved kommunalvalget vil Retsfor-
bundets position som den tredje
mulighed i dansk politik utvivi-
somt blive styrket, idet det hos
mange vælgere står slejt til med
tilliden til både regeringspartierne
og den socialistiske opposition.

Indgåelse af valgforbund med
andre partier eller upolitiske li-
ster er et forhold, man må være
opmærksom på ved opstilling af
lister. Om man skal indgå valg-
forbund og i så fald med hvilke
partier kan ikke siges generelt.
Det afhænger ganske af lokale
forhold. Retsstatsfolk har tidlige-
re i flere tilfælde i forbindelse
med valgforbund aftalt, at Rets-
forbundet besætter en udvalgs-
post, hvis Retsforbundets stemmer
bruges til valg af kandidater fra
en anden liste. Det er dog ikke

Selv om Retsforbundets stjerne
tydeligt er i opgang, er et godt
valgresultat den 3. marts betin-
get af, at vi alle gør en indsats.
Hvis der endnu ikke er planlagt
eller foretaget opstilling af kan-
didater til valget i Døns kom-
mune, er det måske netop Døns
initiativ, der ventes på. Drøft
dette allerede i dag med partifæ-
ller eller andre interesserede
og få et møde planlagt. Gør alvor
af det, der er nemlig brug for
Retsforbundet.

At man ikke kan se det!

Der er for Retsforbundet ikke den ringeste tvivl om, at den
siddende regerings vanskeligheder for en stor del skyldes dens
egen forkerte politik. Dette gælder navnlig opførelsen af stats-
grundskølden og grundtægningskølden, som man i stedet burde
have forbedret og intensiveret.

Loven om tilbud og efterspør-
gel er som bekendt en naturlov.
Den er ikke sat i kraft af noget
regeringsflertal og kan heller ikke
ophæves af et sådant.

Det gælder for de fleste fornø-
denheder, at de kan produceres
efter behov, og derfor vil en for-
øget efterspørgsel ikke blot for-
høje priserne, men også stimulere
produktionen, hvilket holder pri-
serne i skak.

Dette kan ikke ske med jorden.
Den kan ikke produceres efter
behov, og derfor vil dens pris i
det væsentlige afhænge af, hvad
den kan forrente, hvad mennesker
årligt vil betale for brugen af den.
Man kalder dette for jordrenten,
og dennes kapitaliserede beløb er
jordens pris.

Heraf følger uafviseligt, at ned-
sættelse eller afskaffelse af afgif-
ter på jordbesiddelse vil blive ka-
pitaliseret og resultere i jordvær-
tigere.

Da der ikke er andre, som vil,
skulle det gøres klart for enhver,
at vort land trænger til, at Rets-
forbundet får indflydelse.

Aksel Andersen.

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær

Bjergetgade 2 - 3000 Helsingør

Tlf. (03) 21 43 44

Forlang
TRINE
MARGARINE
TRINE
SALATER

1/2 Hjørring Margarine- og Selskabsfabrik

☆ UNDERVISNING ☆

Store Restrup
HØRSKOLE

Pr. Nibe ved Ålborg
3 mdr. fra mdt. - 5 mdr. fra mdt.
Sprog - Landbrug - Kontor - Fag
Valgfrie fag - Sprog for
vordende sygeplejersker.
Tlf. Ålborg (08) 19 10 11
Karln og Eibæk Petersen

Breve fra læserne

Godt NYT år!

60'ernes forgæves forsøg fra Retstorbundet på at komme ind i Folkeetinget igen viser tydeligt, at det var forkert at slække på programmet.

FORENSTEN: Hvad skal vi i Folkeetinget med et Retstorbund uden rejsende?

Det må stå fast, at Retstorbundets eksistensberettigelse ligger i principet „ENHVER SIT“. Jeg mit, du dit og samfundet sit!

Al snik om folkekrab, Saltholm o. s. v. kan kun udviske Retstorbundets ansigt. Det er naturligt, at vore kandidater har private meninger om aktuelle problemer ud fra almindelig, sund fornuft, men det kan ikke forpligte andre retsstatsfolk, og det er også sik-

☆

Kommer retten „ude“ - eller „inde“-fra?

I C. N. Starckes LOVENE FOR SAMLINGSUDVIKLINGEN OG DE SOCIALE IDEALER, en bog, man bør have på boghylden klar til flittig brug, giver forfatteren (side 327-30) en nænserværdig klar og loyal redegørelse for Severin Christensens retsopfattelse, og der opponeres egentlig ikke mod den. Begge ved, at retten er socialt bestemt, men hvad vil det egentlig sige?

Forskellen i opfattelserne er for mig at se blot tilsyneladende og bestemt af personligt prægede vurderinger. Severin Christensen peger især på rettens betydning for individerne, medens C. N. Starcke mere udadvendt glæder sig over, hvad den kan give samfundet, det bestående, der tæker udover den enkelte. At retten moralen ikke er noget højeste gode, er Severin Christensen helt klar over. Hvis man kan redde et menneskeliv ved at krænke nabobens ejendomsret til en stige, må retsmoralen vige.

Men hvis nu samfundets sundhed og den enkeltes sundt trivsel skulle munde ud i samme krav om en nogenlunde objektiv ret, som enhver afviger skal stå til regnskab for, hvor er så skellet? Der er jo mange veje, der fører til Rom.

Bidrag til Danmarks Retsforbund

er indgivet fra følgende:

Ane Pedersen, Helsingør.
Knud E. Bredahl, Vanløse.
Anker Lundgaard, Espergærde.
H. Skjærk, Åbyhøj.
Niels Kr. Nielsen, Snejbjerg.
K. S. Striarup, Vonsild.
K. Nybirk, Blanke Mark.
J. Løvblad Pedersen, Gløjbjerg.
Vagn Thomsen, Østbirk.
Marius Henriksen, Arsløv.
Kirsten Bredahl, Tåstrup.
T. Niess-Schmidt, Horsens.
Jølt kr. 375,00, hvortil kvitteres med tak! - Med det tidligere indkomne beløb nu ialt i 1969: kr. 36.976.

S. A. BORUP-NIELSEN
landsassesser.
Giro 1497.
Helsingør den 31. december 1969.

STARCKES MØDER

Mandag den 12. januar kl. 20. - Aabyhøj, Artens Hus, Unga Hjem og Kirkelegt Forum.
„Danmark mellem øst og vest“.

Mandag den 19. januar kl. 20.00. Skærbæk, Sydjylland, Jernbanehotellet. Et nyt, møde med emnet: „Fri abort, ja eller nej?“ Talere bliver folketingsmedlem Gerthe Philipsen og Starcke samt en taler fra kirkeleg side.

Forenings- og kredsmøddelser

Møddelser, som ønskes optaget i bladet i forbindelse med møddelser, må være redaktionen i hænde senest onsdag morgen

Hillerød

Til fordel for det kommende kommunvalg og for at være sammen med venner, og for evt. at få en and, afholder Retstorbundet i Frederiksberg amt **ANDSPIL** på lørdag d. 17. jan. kl. 19.30 i Hillerød på Slotsparvionen (bag slotet). Tag venner og bekendte med i stort tal og velkommen også til alle københavnere.
Vel mødt!

Retsforbundet i Frederiksberg amt.

Grenåkredsen

Offentligt møde med efterfølgende generalforsamling på Nimbtofte Hotel torsdag den 15. januar 1970 kl. 20.00.

Retsforbundets landsformand *H. Christensen* taler over emnet „*Den 3. mulighed*“, - i pausen kaffebord og „Kinesisk lotteri“.

Generalforsamlingens dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Valg af stemmetæller.
3. Bestyrelsens beretning v. formanden.
4. Det reviderede regnskab forelægges.
5. Fastsættelse af kontingent for indværende år.
6. Indkomne forslag.
7. Opstilling af kandidater til folkeetingsvalg, til kommunalrådsvalg og til amtsrådsvalg, herunder beslutning om opstillingsformen.
8. Valg af formand.
9. Valg af den øvrige bestyrelse samt 2 suppleanter.

Nyårskalenderen

„Retsforbundets Nyårskalender 1970“ skulle nu være udsendt til alle medlemmer af Retsforbundet og alle abonnenter af Vejen Frem foruden en række venner af Retsforbundet.

Vi håber, den bliver godt modtaget, og giro 57405 er med tak modtaget for alle beløb, som den måtte blive honoreret med.

Der er endnu et oplag til-bage, som kan rekvireres (gratis) ved henvendelse til Kalanders-Fonden, Bakkevej 6, 3460 Birkerød, eller evt. telf. (01) 81 12 88.

Føndebestyrelsen.

Plakater til kommunevalget

Til brug ved kommunevalget fremsætter Retsforbundet en plakat i sædvanlig størrelse - 62x85 cm - i to-farvet tryk (blå-sort). - Plakaten viser i foto en herre, der har ganderet sig: forsynet sin bagtømme med en hængelås, så han har kontrol over, hvem der går der! - og teksten lyder: „*SLOJT med TILLYDEN?*“ - *Stem E ind, Retsforbundet - den tredje mulighed.*

- Plakaten koster kr. 2,00 stykket, incl. porto og moms og vil foreligge ca. 10. februar. Bestil den snarest muligt på: *Retsforbundets Landssekretariat, Ved Stranden 8, 1061 København K. Tlf. MI 4541 - 1 min.*

Gratis pjecer til valgbrug

Retsforbundets forbundråd har besluttet, at oplaget af småpjecer stilles GRATIS til rådighed for kredse og enkeltpersoner, som ønsker at uddele disse. Nærmere besked om, hvilke pjecer det drejer sig om, kan fås hos Landssekretariatet, Ved Stranden 8, 1061 København K., telf. MI 4541 - hvor pjecerne også kan bestilles.

Odderkredsen

Indbyder til OFFENTLIGT OPSTILLINGSMØDE på Centralhotellet (blå sal) mandag den 12. januar kl. 20.00.

Dagsorden:

1. Opstilling af kandidater til det forestående kommunalvalg.
2. Valg af emner fra egnen til antsrådet i det nye østjyske storkomm.

Alle, der sympatiserer med Retsforbundet, er velkomne. NB. MEDLEMMERNE bedes møde kl. 19.30 præcis til en kortvarig generalforsamling.

Retsforbundet i den nye Odder storkommune.

Det østjyske storkomm

- bestående af Aarhus, Randers og Skanderborg amt samt Sønderjyske kredsen i Viborg amt - indkaldes herved til opstillingsmøde af kandidater til amtsrådsvalget på Østergades Hotel i Aarhus tirsdag den 20.-1.-70 kl. 20.00.

Det er af stor betydning, at alle medlemmerne i det østjyske amt møder op til opstillingen og nomineringen af kandidaterne.

NB. Der er medbragt for amts- og kredsformænd samt de på de lokale opstillingsmøder valgte kandidater.

Vel mødt i Aarhus!

P. u. v.
E. R. Jensen,
Grenaa.

Telf. (06) 32 24 43.

Retsforbundet i Herstederne

Kredsen indbyder til sit første offentlige møde torsdag den 15.-1. kl. 20 på Kongsholmsstolen (filmsalen) med talere af:

Folketingsstandal, major Povl Westergaard („Retsforbundet som den tredje mulighed i dansk politik) og forstander I. C. Lange Jacobsen, Koeføds Skole („Mennesket i 70'erne“).

Vi indbyder alle interesserede i Herstederne og omegn til at overvære dette møde (gratis adgang) og til at deltage i den debat, som vi håber må fremkomme efter talernes indlæg.

P. K. v.
Ib Jensen.

De fynske amter

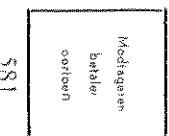
Opstilling af kandidater til amtsrådsvalg finder sted på Saltholm kro, lørdag den 17. januar kl. 14.30.

Forbundsrådsmedlem, skoleinspektør Niels Nørh taler om: „Har Retsforbundet en opgave i kommunalpolitikken?“

Derefter kaffebord og kandidatopstilling.

Det er vigtigt, at så mange som muligt kommer til dette møde, så opstillingen af kandidater til antsrådet i det fynske storkomm kan finde sted på det bredest mulige grundlag. - Vel mødt!

På samarbejdsudvalgets vegne:
Alfred Hansen.
Sv. Nyholm Sørensen.

581

Danmarks Retsforbund,

VED STRANDEN 8,

1045 KØBENHAVN K

..... indmelder sig i DANMARKS RETSFORBUND
..... ønsker nærmere oplysninger om RETSFORBUNDET

Retsforbundet postvæsenet.

VEJEN FREM

UDGIVET AF FORENINGEN RETSFORBUNDETS PRESSE
Fællesudgave af *Vejen Frem* og *Ket og Frihed*

Redaktion og ekspedition:
Kroghsgade 1, 2100 Kbh. Ø. - Tlf. (01) TRia *1457 - Giro 7885.
Kontortid: Mandag-fredag 10-15. Lørdag er kontoret lukket.

ANNONCER: 40 øre pr. linje plus evt. særplacering.

REDAKTION:
Vilh. Holmann
Erik S. Rønn
Poul Westergaard ansvarshavende
Løssalg: 1,00 pr. nummer

Trykt i Provins-Trykkeriet, Vordingborg.

Fornuftige kommuner sætter grundskylden op

Grundskylden giver både skattefradrag og lavere træktopcent. Ved kommunevalget i marts gælder det derfor om at indvælge rejsstatsfolk, der mere end andre politikere går ind for grundskyld i stedet for skatter.

Skattefradragsretten er opretholdt for grundskyld

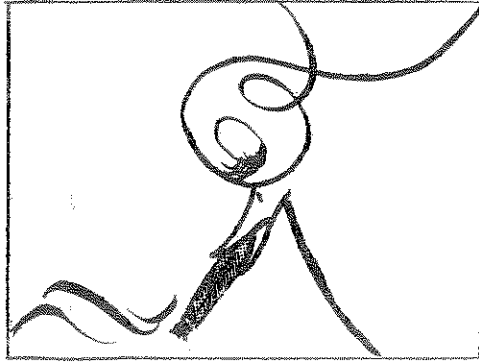
Efter at kildeskatten er trådt i kraft bliver en meget stor del af enhver lønstation og af enhver anden belønning for en ekstra indsats omgænde beslagt i skat. Herved er skatteyderne mere end nogen sinde blevet interesseret i at opnå størst muligt fradrag og lavest mulig træktopcent. Her kan grundskylden komme ind som en afgørende mulighed.

I modsætning til de personlige skatter er skattefradragsretten opretholdt for grundskyld. Enhver fornuftig skatteyder vil derfor forlange, at kommunen henter flest mulig af sine indtægter gennem grundskyld. Det giver ikke blot lavere kommuneskat, men også større fradrag og lavere træktopcent ved beregning af statskatten, der for de fleste skatteydere er langt den største skat.

Så hellere omgående skattemedlemskaber, siger mange villaejere

Gennem de senere år har villaejerne haft store skattemæssige fordele af den lave lejeværdi, der indgår på ejendomsskemaet. Den fordel har medført, at priserne på villagrunde er steget særlig stærkt, hvilket har gjort det mu-

Ugens hak

Hvis Krags vælgere skal have kompensation, fordi VKR-regeringen nu har gennemført GRUNBAUM's kildeskat, hvad skulle de så have haft, hvis regeringen havde opgivet at gennemføre den?

Spørgsmål til statsministeren:

Bilerne og Baunsgaard

1. Sælge min bil og i stedet rykke ind i en dyr lejlighed - for samfundskønmens skyld -
2. gå til psykiatrisk behandling eller
3. henvende mig til det radikale partikonkret

for at få løst mine problemer?

- Jeg véd det ikke.
Og hvad værre er: Der har meldt sig noget helt kætersk i mit sind på det sidste. Vil De tro: der sidder en lille djævel inde i mig, som hele tiden hamrer i mit hoved med så anstødelige tanker som:

„Du er slet ikke nogen forbryder. Troer du. Du betaler ingen bensinalgifter og motorskatter, der bruges til bilerne helt nedkommende ting, væsentlige samfundsmæssigheder. Du får ingen boligskat. Du spekulerer ikke i jord. Du fradrager ikke i din indkomsskat for renteudgifterne fra et parcelhusbyggeri, der har været med til at drive inflationen frem. Du er ikke nogen forbryder. Heller ikke nogen helt.“

Du er såmænd en uskyldig tosse! Jeg véd godt, det er djævelen selv - slangen i al dens list - der hamrer det ind i mit hoved. Jeg véd godt, det ikke har noget på sig. Jeg véd godt, at jeg er forbryder. Og nu er det, at jeg gerne vil spørge Dem, kære statsminister: Tror De ikke, det var allerbedst at spørge mig inde et eller andet sted, hvor jeg ved at

Hilmar Baunsgaard

anden forvaringsanstalt, hvor mine muligheder for at ødelægge noget for samfundet var mere begrænsede?

Med ønsket om et godt nytår for Dem og andre hederlige mennesker i vort land sender jeg Dem i håbet om et snarligt og positivt svar på de venligste hilsener.
Nis Møl.

Du aner ikke, min søn -

I stedet for at belønne disse gode egenskaber sætter man en stadig større hær til at overvåge, at de produktive befolkningsgrupper endelig fører regnskab med

alt, og så skal de foruden indkomsskat nu også opkræve moms hos hinanden og nu kildeskat af al lønnet medhjælp. Det koster landet tusindvis af tons af skattemær og lønsedler m.m.m.

Med den slags at gøre, kan næppe forestille sig, hvor meget det belaster produktionen. Men det er efterhånden adskillige dage, at gennemsnitsproduktens tid, der medgår til helt unyttigt arbejde af den slags. Og for dem, der ikke har let ved at omgås papir og regn-

skab, er der gode muligheder for søvnløse timer og mavesår.

Man træster erhvervsfolk med, at der jo da er en vis kredit på de opkrævede beløb. Måske kan denne kredit dække omkostningerne ved opkrævningen - men den kan ikke opveje det tidsstab, som producenten lider ved at skulle koncentrere sine tanker i en stor del af tiden om den slags nyttelelse pjat. Og desuden går der en masse skat til det store kontrolmandskab.

Så har man lavet en „boligsikring“, der skal sikre mindrebedrøvede mod for høje huslejer ved, at det offentlige betaler det, de pågældende ikke selv menes at have råd til. Men det medfører, at der bygges ekstra dyrt, for nu er bygherren eller det sociale bygselskab jo sikret mod underskud! If. dagspressen koster det ca. 3½ milliard i skat om året, hvilket vil sige, at HVER PERSON i gennemsnit må betale ca. 700 kr. pr. år for at få denne bolig„sikring“ til at glide. Og hver person burde jo samtidig have ca. lige så meget i boligtilskud i gennemsnit, men mon man ikke tør grette på, at der går en meget stor del tabt til omkostninger?

Siden 1960 er Danmarks jordværdier steget over 5 milliarder kr. om året. Man har nemlig opkøbt næsten al grundskyld til stat og amter. Den lille husejer eller husmand betaler desuomere i skat og moms, men den store godsejer kan køre med under-skud i en årrække og så endda tjene millionbeløb på jorden, helt eller delvis skattefrit. Og endnu værre er det med jordspekulationerne omkring de store byer. De tjener den grundskyld, som det offentlige skulle have haft i stedet for skatter og moms.
„Du aner ikke, min søn“ o. s. v.
Godt nytår!
SØREN TAP.

dygtige arbejdskraft, der kan stilles til rådighed.

Udlandets køb af danske erhvervs virksomheder

Efter at udlandet i stigende grad åbner kædebutikker her i landet og køber den ene erhvervs virksomhed efter den anden, er grundskylden blevet særlig aktuell. Det er i mange tilfælde den eneste mulighed for at fravriste bidrag til det danske samfund fra de udenlandske foretagender. De mange penge, de i dag tjener her i landet, indgår i overvejende grad som overskud i det udenlandske moderfirma.

Grundskylden må ikke få social slagside

Grundskylden må ikke føre til, at pensionister tvinges til at sælge deres hus, og for dem er der da også adgang til en henstandsom- ordning, således at ejendoms-skatter og grundskyld mådr som en prioritet i huset. For enlige mødre og andre mindrebemidlede skal der naturligvis ydes boligtilskud.
F.N.

Danmark for folket - for hele folket

Ergo skal der opkræves grundskyld af:

- de store arealer, der især omkring byerne ligger hen i spekulationsøjemed. Her bør grundskylden sættes så højt, at spekulanterne foretrækker at sælge omgående eller selv går i gang med byggeri.
- de store værdistigninger, der opstår i forretningskaraktererne. Det er jo befolkningen, der ved deres købekraft skaber disse stigninger af jorden.
- de områder, der anvendes til produktion og andet erhverv. Det er de enkelte borgere og samfundets indsats på uddannelsesområdet, der skaber den

anvendes til beboelse, udgør kun en brøkdel af det samlede areal, men da det er landets indbyggere, der ved deres indsats og skatter frembringer stigningen i alle Danmarks jordværdier, må det retfærdigvis være landets borgere, der bærer fordelene. Derfor siger Retsforbundet:

Retsforbundet har før vist vejen

Som nævnt kan der snart ventes et nyt boligforlig. Da er det værd at huske på, at ved boligforliget under den første Trekant-

regering, hvor Retsforbundet var den kloge part, blev en meget stor del af huslejestigningen anvendt til nedsættelse af de personlige skatter til kommunen. Ved det senere boligforlig mellem de fire

gamle partier fik borgerne en lang næse, medens husejerne efterhånden kan indkassere over 10.000 millioner kroner på stigningen i Danmarks grundværdier, som hidtil havde været indefrosset som følge af huslejestoppet. Noget lignende må ikke forekomme ved et nyt boligforlig.

Grundskyld er ikke blot noget, der skal betales. Det er i langt højere grad noget, befolkningen skal nyde godt af. Det gælder både for den del af befolkningen, der lever af en arbejdsindsats og af pension.

Den del af Danmarks jord, der

anvendes til beboelse, udgør kun en brøkdel af det samlede areal, men da det er landets indbyggere, der ved deres indsats og skatter frembringer stigningen i alle Dan-

marks jordværdier, må det retfærdigvis være landets borgere, der bærer fordelene. Derfor siger Retsforbundet: